

התמידי דת"ת מספיקה ברכה אחת ליום (אם אין היסח הדעת גמור); עד"ז בנשים, מאחר ש"חייבות ללמוד מצות שלהן כו' והאיך ליוזר מכל ל"ת כו'". ש(מהן) חיובן כל היום, במילא יש גם חיוב הלימוד עליהן כל היום. ולכן גם נשים סגי להן בברכה פ"א ליום כלי-אנשים.

ז. אך לכאורה, לפי הדיעה (ש.כ. נהגו) דמברכים ברכה"ת פ"א ביום לפי ש"ברכה"ת היא כברכות השחר שלא תקנו אותו אלא פ"א ביום" — הדרא קושיא לדוכתה, דלא הוצרך אדה"ז להוסיף טעם ברכה"ת בנשים משום "שחייבות ללמוד כו'". (וגם ה" נשים מברכות פ"א ביום כי "ברכה"ת היא כברה"ש כו'").

אבל זה אינו, דהנה בענין תיקון ברה"ש כתב אדה"ז: "ברכות השחר תקנום חכמים על סדר העולם והנהגתו מה שהבריות נהנין בכל יום שיברכו להקב"ה על זה בפעם הראשונה ש"נהנין הגאה זו בכל יום ויום".

ומבואר בזה דברכות השחר נתקנו על מה שהבריות נהנין בכל יום וב"תמידות, שתיכף בפעם הראשונה ב"תחילת היום, יברכו על הנאתן [כגון ברכת "זוקף כפופים", שהוא ענין תמידי שישנו כל היום, ומברכים ע"ז בפעם הראשונה בתחילת היום]. אבל הנאות וענינים שאינם תמידיים, אף אם יבואו במשך היום בדרך ארעי פעם א' או יותר — וכן בת"ת דנשים (אם לא ש"חייבות ללמוד מצות כו'").

לו לעסוק בת"ת, בכ"ז מאחר שמחוייב הוא בת"ת יי ורק "ארי" הוא דרביע עלי"י, מספיקה הדעת שילמוד אח"כ — שלא ייקרא הפסק.

משא"כ שינת קבע (או מי שאין דר-כו ללמוד), שזהו היסח הדעת גמור יי, הוי הפסק וצריך לחזור ולברך (לדיעה הא').

ו. עפ"ז מוכן מה שכותב אדה"ז דנשים מברכות ברכה"ת "שהרי חייבות ללמוד מצות שלהן כו' והאיך ליוזר מכל ל"ת כו'": לולא ביאור זה, הנה אף שהי' מקום לומר שנשים מברכות ברכה"ת כהקדמה ללימודן (מצד הילפותא ד"שם ה' אקרא כו' או ע"ד ברה"נ, כמבואר לעיל ס"א), בכ"ז הי' צ"ל הדין שתברכינה בכל פעם ופעם שמתחילות ללמוד, וה"ז חידוש, ולא אישתייט תנא בשום מקום לאמרו יי.

ולכן מבאר אדה"ז "שהרי חייבות ללמוד כו'", וכוונתו: כשם שאנשים מברכים פ"א ליום, כי מצד החיוב

(39) ויש להעיר שמכיון שאינו לומד ומהרהר בד"ת בבהכ"ס מצד ציווי התורה הרי"ז גופא משוה לי' עכ"פ שייכות ל' תורה גם בבהכ"ס.

(40) ולהעיר שלאפרושי מאיסורא מותר להרהר בד"ת גם בבהכ"ס ומרחץ (שו"ע אדה"ז סו"ס פה).

(41) אף שגם אז ישנו חיוב עליו, מ"מ החיוב לבר אינו מספיק (לדעת אדה"ז) אלא שצ"ל דעת "דעתו על לימודו", אינו מסיח דעתו ללמוד אח"כ, (ולא כבט"ז שם סק"ח אבל ראה מחה"ש שם). משא"כ בהנ"ל שמסיח דעתו בפירוש וע"ד שנת"ל בפנים סו"ד לענין תפלין.

(42) אבל ראה פתחי עולם סו"ס מו.

(43) ר"ס מו.